

This is an electronic reprint of the original article. This reprint may differ from the original in pagination and typographic detail.

Om tiden kunde stå stilla

Lassén-Seger, Maria

Published in:
Opsis barnkultur

Published: 01/01/2018

Document Version
Accepted author manuscript

Document License
Publisher rights policy

[Link to publication](#)

Please cite the original version:

Lassén-Seger, M. (2018). Om tiden kunde stå stilla: Recension av Louise Greig & Ashling Lindsays *Mellan Tick och Tack*. *Opsis barnkultur*, (4), 55. <https://urn.fi/URN:NBN:fi-fe202201147145>

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Louise Greig & Ashling Lindsay: *Mellan Tick och Tack*. Övers. Mårten Melin. Hippo Bokförlag, 2018.

Hur tiden fungerar och hur vi hanterar den är ständigt aktuell tematik, i synnerhet i barnlitteraturen där vuxenvärldens besatthet av att mäta tid, effektivera tidsanvändningen och stressa ikapp med tiden ofta kontrasteras mot barns förmåga att förlora sig i tiden och vara i nuet. Michael Endes klassiker *Momo: eller kampen om tiden* (1973) är bara ett av många exempel på hur kluden den västerländska uppfattningen om att bli vuxen och lämna barndomen bakom sig är då vuxenskapet tvingar en att lämna leken, fantasin och omsorgen om andra bakom sig i jakt på pengar, status och inflytande.

Brittiska Louise Greig och Ashling Lindsays bilderbok *Mellan Tick och Tack* kan ses som ett inlägg i den här debatten bokstavligen präglad av vår tidsanda. Stadens puls är för snabb, tiden rusar iväg, ingen hinner lägga märke till de som är ensamma och i behov av hjälp. Ingen utom Lisen, en liten flicka som bor högt uppe i ett klocktorn med utsikt över staden. Hon vet när det är dags för en paus och har makt att stanna tiden "för ett ögonblick, mellan tick och tack". Under den korta paus allt står stilla ger Lisen staden färg, avbryter gräl, räddar små djur och gör alla glada igen.

Låter det präktigt? Det kunde man kanske tro av min beskrivning ovan, men faktum är att med hjälp av ett genomtänkt bilderboksberättande och en stramt hållen text växer berättelsen till en kittlande fantasi om hur livet kunde levas på andra sätt med hjälp av lite fantasi, magi och god vilja. Ashling Lindsays välkomponerade bilder i mjuk färgskala och levande linjer i färgkrita tar ett filmiskt grepp om berättelsen. Läsaren ser först staden ur ett fågelperspektiv där de personer, platser och varelser som senare kommer att ingå i handlingen accentueras i färg. Efter en snabb inblick i Lisens hemtrevliga tornrum, där hon drar i den magiska spak som förmår pausa tiden, vänds blicken åter ner mot stadsrummet där Lisen utför sina påhittigt omtänksamma handlingar, för att sedan zooma ut igen över en stadskärna där tiden åter tickar men alla är betydligt gladare.

Louise Greigs poetiska text, suveränt tolkad till svenska av Mårten Melin, är därtill mer stämningsskapande än förklarande och undviker skickligt att upprepa det som redan berättas av Lindsay i bild. Typsnittets varierande storlek och stil ger (hög)läsaren vinkar om betoning och

replikskiften. "Och för ett ögonblick, / mellan tick och tack .../ STANNAR staden./ Schhhhh sväller som en stilla sjö,/ sväljer varje ljud./ Ögon sluts./Alltihop, alltihop,/stannar tvärt./ Men Lisen rör sig./Hon skyndar där Stök nu är Stilla./Nerför branta trappsteg till gatan där nere."

Mellan Tick och Tack talar till läsaren genom ett sömlöst upplägg som väver samman text och bild i samstämmig rytmisering. Den som tittar efter ser också att bilderboken hyllar flickor och kvinnors kraft och agerande i form av omhändertagande och omsorg om allt levande. Berättelsen må uttrycka en utopisk önskedröm, men nog vore det gott att veta att "om gatorna skulle gå vilse igen / vet vänliga händer vad som ska göras."

Maria Lassén-Seger